

погледе на своју немилостиву богинју? Ово је, да знате први параграф првој глави, друго ћемо у другом писму“.

Видов дан, г. III, бр. 120, стр. 1, отъ 19 октомври 1863 год.

1863.

„*Бугарски народ* броји, кад се узму у рачун земље, у којима доиста живе *Бугари* а не само ону малу област *старе бугарске краљевине*, како јој Турци то име дадоше — у садашње време (ово је писано год. 1863.) *четири и по милиуна душа*, и може се рачунати да ће сесад кад европске силе неће допустити да се бар гомилама покољ не чини — наскоро тај број тако умножити, да ће турско становништво својом претежности и без боја потиснути“.

Нешто о Бугарском народу. (Изъ книгата на „**Инглез Џон Реткирф** „Севастопољ“) — Приопћио П. **Јавор**, број 30 отъ 20 октобра 1875, стр. 946—947.

1865.

«По званичним белешкама у *Призрену* има 11,550 кућа, од којих су 8400 мухамеданске, 300 источне и 150 католичке цркве. Укуп дакле броје 46,000 становника, од њих 36,000 мухамедоваца, 8000 *источ. вере* (*Бугара и Влаха*) и 2000 католичких хришћана“.

Путовање кроз поречину Дрина и Вардара по препоруци царске академје наука, пропутовао у 1865 г. **Ј. Г. Хан**, аустријски конзул за источну грчку. (Са једном картом) превео с немачког Михаило Ник. Илић, ћенералштабни капетан. У Београду 1876, стр. 127—128.

1866.

Бугарска. Нилиз 26. Фебр. Пре некогъ дана ч. Паша нашъ пошлѣ своѣ жандаре око пол'ноћи у кућу Ђорђа Краиналића и овога жандари са спавања крену везана и одведу кодъ ч. Паше, кои га баци у тавницу, гди е